

באתי בדרך הומיה

רחה פריאר

באתי בדרך הומיה,
 על אם הדרך
 צמחתי
 אצל זרקה
 מרימה צנפיה בקנמים נוגים
 ומשמשן.

פסקתי את לבי
 ואת אהבתי
 באדמה קמחתי.

אין קול.
 ורק לבי פוצם
 פוצם: הני שלום.

את לבי פצוץ ושומם
 נשאתי שוב לדרך הומיה.

ובאישון הלילה
 לילה לילה
 מקברו
 מקאוב-האהבה עולה.
 אל אם הדרך יוליכני
 בקפור ורועותיו יסקנני
 צד בקר.